

Takketale i anledning af modtagelsen af Holstebro Kommunes Kulturpris 2009

At det var mig, der blev modtageren af Holstebro Kommunes Kulturpris 2009, er stadig noget, jeg er nødt til at knibe mig i armen for at forstå er rigtigt og ikke noget, jeg bare drømmer.

Jeg modtager prisen med en stor tak – og i al ydmyghed.

Jeg modtager den også med bevidstheden om, at jeg fungerer i et netværk, uden hvilket jeg selvfølgelig ikke kunne have ydet det, som I – politikere og embedsmænd i Holstebro Kommune - altså har fundet værdigt til at belønne med denne pris.

Men - for at I nu ikke skal blive nervøse for, at jeg helt begynder at fraskrive mig æren for at have nogen andel i den indsats, som I har sat pris på, vil jeg afsløre, at jeg virkelig er helt utroligt glad for at modtage den. Faktisk på grænsen til det lykkelige. Prisen har en meget stor betydning for mig.

*

Jeg er af den overbevisning, at kulturelle aktiviteter fungerer som en brobygning mellem mennesker.

På mange måder lever vi i dag i en næsten ulideligt kompliceret verden med meget alvorlige udfordringer på mange forskellige planer: socialt, politisk, biologisk, fysisk, filosofisk, ideologisk, åndeligt. Disse udfordringer gribes an på mange forskellige måder – lige fra ekstreme, desperate, ja - sindssyge handlinger af mennesker, der føler sig trængt op i en krog - til virkelighedsfornægtelse, en slags lukken øjnene i for at skabe sig en kunstig drømmeverden af den ene eller den anden art.

Nogle gange – måske især, når man er ung – kan det hele se så håbløst, kompliceret og umuligt ud, at man føler, at man må give op. Det må man naturligvis aldrig.

Man er nødt til at tage kampen op og begive sig ud ad den eneste mulige vej – for mig at se - der findes: Man må gå i dialog med verden. Et møjsommeligt arbejde.

Jeg tror, at kultur er viljen til at gå i dialog med verden i stedet for at sprænge den i luften eller fornægte den og lukke sig ude af den.

Hvis man vil gå kulturens og dialogens vej, er der ingen nemme løsninger. Eller rettere sagt: hele miseren ligger i, at vi mennesker har en tendens til blive ofre for den illusion, at der findes en løsning. Det gør der ikke. Der findes kun den stadige dialog. Samtalen, der aldrig kan høre op. Samtalen med de andre og en selv. En samtale og en dialog på tværs af politik, sociale skel, kultur og geografi. Det er en slags tålmodig kravlen frem – der så til gengæld af og til udløser sande møder mellem mennesker, opdagelse af nye verdener, nye erkendelser og troen på, at både én selv og verden kan forandres.

Jeg føler, at Holstebro ved at satse på kultur har valgt den levende måde at forholde sig til verden på. Det er en nysgerrighedens og åbenhedens vej. Det er dialogens og samtalens sti. Og det er et udtryk for en verdensanskuelse, der har den tro, at der ikke på forhånd findes nogen færdigstrikkede løsninger. Løsningerne findes kun i dialogen – og så viser det sig alligevel, at de er lige så kortvarige og flygtige som en sommerfugl en solskinsdag i juli.

Tusinde, tusinde tak!

Holstebro den 5. november 2009